

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpat și avocatul acestuia, Janu Anatolie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui:

Țigănescu Alexandr Vasilii, născut la 27 septembrie 1987, originar din mun. Bălți și fără loc permanent de trai,

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 30.09.2014 – 28.04.2015;
- instanța de apel: 26.02.2015- 27.05.2015;
- instanța de recurs: 27.07.2015- 28.10.2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 28 ianuarie 2015, Țigănescu Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin.(1) Cod penal la 11 (unsprezece) ani 3 (trei) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, instanța de fond a constatat că, la 28.07.2014 aproximativ la ora 16.00 neavînd un loc permanent de trai și ducînd un mod de viață antisocial, împreună cu cunoscutul său Boris Ivșin se aflau pe teritoriul Asociației de garaje nr.8 din str. Victoriei 97 „a” mun. Bălți, unde au consumat băuturi alcoolice, după care între ei s-a iscat un conflict. Ulterior, A. Țigănescu fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul omorului cet. B. Ivșin i-a aplicat acestuia 5-6 lovituri cu o jantă de bicicletă în cap, la strangulat cu o sîrmă de gît și ia aplicat o lovitură cu foarfecă în abdomen, de la care ultimul s-a ales cu două plăgi tăiat-înțepate a abdomenului în regiunea ombilicului cu penetrare în cavitatea abdominală, un șanț de strangulare unic, continuu, oblic

orizontal, șase plăgi superficiale contuze pe frunte, sectoare de hemoragie în țesuturile moi ale capului în regiunea occipitală bilateral și centru, echimoză la unghiul mandibular stîng, pe suprafața anterioară a abdomenului șapte escoriații, acțiune intenționată îndreptată nemijlocit spre săvîrșirea omorului unei persoane, dar din cauze independente de voința făptuitorului aceasta nu și-a produs efectul, ulterior Ivșin Boris decedînd în rezultatul insuficienței cardio-respiratorii dezvoltate pe fondalul unei intoxicații acute cu alcool etilic.

În continuare, înțelegînd că B. Ivșin, care la acel moment nu dădea semne de viață, a decedat, pentru a ascunde cadavrul ultimului, l-a tîrît într-o încăpere de pe teritoriul aceleiași asociații de garaje unde păstra instrumente și după ce a încuiat ușa a plecat. După aceasta a revenit la acea încăpere aproximativ la miezul nopții și urmărind scopul de a ascunde cadavrul mai bine, a tîrît corpul neînsuflețit a lui B. Ivșin afară mai departe de locul comiterii crimei.

3. Împotriva sentinței apeluri au declarat:

- *inculpatul A. Țigănescu*, invocînd ca motive faptul, că el a dat declarații sub influența colaboratorilor de poliție, de asemenea în opinia apelantului martorul M. Batrajan a depus declarații false, care nu au fost verificate de către procuror. Solicită schimbarea regimului penitenciarului în care să-și execute pedeapsa pe unul comun.

- *avocatul A. Janu în interesele inculpatului A. Țigănescu*, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu adoptarea unei noi hotărîri prin care inculpatul sa fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.27,145 alin.(1) Cod penal, considerînd, că învinuirea înaintată lui A. Țigănescu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27,145 alin.(1) Cod penal este întemeiată doar pe presupuneri și nu este întărită cu probe veridice și incontestabile pentru constatarea vinovăției inculpatului. Nici o probă dobîndită atît în cadrul urmăririi penale, cît și cercetării judecătorești nu a dovedit faptul, că A. Țigănescu a avut careva intenții de a omorî pe B. Ivșin, fapt care eventual, în opinia apelantului, exclude și prezența în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii ce i se impută. S-a invocat faptul, că pe parcursul urmăririi penale nu au fost respectate drepturile legitime la apărare ale inculpatului. Apelantul consideră, că urmează a fi reținută poziția inculpatului A. Țigănescu referitor la dare declarațiilor sub presiunea colaboratorilor de poliție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 aprilie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a conchis că, instanța de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor

administrare o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului care se confirmă prin probele acumulate pe dosar cercetate în instanța de fond și de apel, acțiunile inculpatului fiind corect calificate de către instanța de fond, după indicii: *tentativă de omor a unei persoane, adică acțiune intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea omorului unei persoane, dar din cauze independente de voința făptuitorului aceasta nu și-a produs efectul*, fapte ce pe deplin se încadrează în prevederile art.27,145 alin.(1) Cod penal.

Instanța de fond a stabilit cert vinovăția inculpatului în tentativa de omor, rezultând din ansamblul probelor prezentate în instanță și care au fost date citire de către partea acuzării în ședința instanței de apel în confirmarea vinovăției inculpatului și respingerea argumentelor din apelurile declarate, inclusiv:

- *raportul de autosesizare despre săvârșirea infracțiunii din 29.07.2014*, pe faptul, că la 29.07.2014, aproximativ la ora 07.00, pe teritoriul Asociației de garaje nr.8 din str. Victoriei 97 din mun. Bălți a fost depistat cadavrul unui bărbat cu semne de moarte violentă (f.d.7 vol. I);

- *procesul-verbal privind consemnarea celor constatate privitor la infracțiunea depistată din 29.07.2014* (f.d.8 vol. I);

- *informație din 29.07.2014* parvenită la Inspectoratul de Poliție din mun.Bălți de la cet. V. Răilean, conform căreia la poarta Asociației de garaje nr.8 s-a depistat cadavrul unui boschetar a cet. Ivșin Boris Boris a. n. 10.08.1978 cu semne de moarte violentă (f.d.9 vol. I);

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului și foto tabelul din 29.07.2014*, prin care s-a cercetat Asociația de garaje nr.8 din mun. Bălți, str. Victoriei și construcția auxiliară garajului nr.2 al acestei Asociații (f.d.10-17 vol. I);

- *ordonanța de recunoaștere a obiectelor în calitate de corpuri delictive și de anexare la cauza penală din 23.09.2014*, prin care s-au recunoscut drept corpuri delictive un pulover de culoare întunecată, o pereche de pantaloni sport și slipi care aparțineau cet. B. Ivșin, o cămașă în pătrățele de culoare deschisă, o pereche de pantaloni de culoare deschisă care aparținea lui A. Țîgănescu, unghii tăiate de la mîna dreaptă și stingă a cadavrului B.Ivșin, o bucată de sîrmă ridicată de la fața locului, un fragment dintr-o jucărie moale în formă de cîine, o roată deteriorată de la bicicletă depistate la fața locului, o bucată de sîrmă depistată și ridicată de la gîtul cadavrului B.Ivșin, o pereche de foarfece cu inscripția „Stailens steel”, fără mîner depistate la fața locului (f.d.18-19 vol.I);

- *procesul-verbal de examinare corporală din 29.07.2014*, prin care s-a efectuat examinarea corporală a cet. Țîgănescu Alexandr, conform căruia la cet. A.Țîgănescu au fost depistate pe suprafața posterioară a cotului stîng sector escroat superficial cu direcția din sus în jos și de la stînga spre dreapta cu

dimensiunea 1,3x0,3, la baza degetului 3 posterior a mîinii drepte, plagă superficială, marginile drepte, direcționat de sus în jos, de la stînga la dreapta, pe suprafața degetului 5 a mîinii drepte este murdară cu substanță de culoare brună asemănătoare cu sîngele (f.d.23-24 vol.I);

- *procesul-verbal de autodenunțare a lui A.Țigănescu din 29.07.2014*, conform căruia după întrebuițarea băuturilor alcoolice, inculpatul a lovit partea vătămată în cap de 5-6 ori cu discul de la bicicletă, ulterior cu o sîrmă a început să stranguleze pe acesta la gît timp de 2 minute, după ce a lovit o dată cu foarfecă în regiunea burții, indicînd că procesul-verbal respectiv este scris corect din cuvintele sale, nu are obiecții, pe care l-a semnat (f.d.25-26 vol.I);

- *procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 29.07.2014 a cet.A.Țigănescu* (f.d.28-29 vol.II);

- *raportul de expertiză medico-legală nr.536 din 29.07.201*, conform căruia la cet.Țigănescu Alexandr s-au depistat excoriații pe suprafața cotului stîng, plagă superficială tăiată la baza degetului 3 a mîinii drepte posterior care se clasează la leziuni corporale neînsemnate. Leziunile au fost produse prin acțiunea unui corp ascuțit-tăios, posibil în timpul și circumstanțele indicate, în același rînd și de la foarfecele suplimentar prezentate (f.d.48 vol.I);

- *act nr.303a-2014 de expertiză psihiatrico-legală de ambulator din 12.08.2014*, conform căruia A.Țigănescu în timpul săvîrșirii infracțiunii se afla în stare de ebrietate alcoolică simplă, care nu-l lipsea de capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, fiind recunoscut responsabil (f.d.55-56 vol.I);

- *raportul de expertiză nr.1467 din 25.08.2014*, conform căruia pe cămașa cet. A.Țigănescu s-au depistat fibre textile care are apartenență comună de gen cu fibrele ce alcătuiesc tricotajul puloverul și țesătura pantalonilor, ridicate de la fața locului în care era îmbrăcată victima B.Ivșin (f.d.66-77 vol.I);

- *raportul de expertiză medico-legală nr.653 din 12.09.2014* conform căruia urmele din regiunea rupturii de pe obada roții deteriorate de bicicletă, ridicate de la fața locului, a fost găsit sînge de om, nu se exclude proveniența acestui sînge de la cet.B.Ivșin (f.d.84-86 vol.I);

- *procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii și fototabelul din 29.07.2014*, conform căruia A.Țigănescu în prezența apărătorului declară și arată că a lovit partea vătămată în cap de 5-6 ori cu discul de la bicicletă, ulterior cu o sîrmă a început să stranguleze pe acesta la gît timp de 2 minute, după ce a lovit o dată cu foarfeca în regiunea burții, semnînd procesul-verbal respectiv (f.d.98-99 vol.I);

- *declarațiile martorilor I. Marjin din 06.11.2014* (f.d.220-222 vol.I), *V. Railean din 06.11.2014* (f.d.223 vol.I);

- *ordonanța de neîncepere a urmăririi penale și de clasare a procesului penal din 17.10.2014* prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, conform materialului procesului penal nr.303/14 pr. 1, din lipsa în acțiunile colaboratorilor de poliție din cadrul IP Bălți A.Bojii, I.Padurea și A.Tabarcea a elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 166/1, 327 și 328 Cod penal și a fost clasat procesul penal (f.d.239-240 vol.I).

Instanța de apel a reținut că argumentele invocate în apelurile inculpatului A.Țigănescu și apărătorului acestuia, privind neprezentarea de probe ce dovedesc vinovăția inculpatului în infracțiunea care i-a fost incriminată, sînt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei.

Colegiul a apreciat critic argumentele invocate de inculpatul A.Țigănescu, în cererea sa de apel, precum, că a fost influențat de colaboratorii de poliție să depună declarații, deoarece conform ordonanței procurorului din 17.10.2014 s-a dispus neînceperea urmăririi penale din lipsa în acțiunile colaboratorilor de poliție A.Bojii, I.Padurea și A.Tabarcea a elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 166/1, 327, 328 Cod penal, iar prin ordonanța procurorului mun. Bălți din 02.12.2014 a fost respinsă ca neîntemeiată plîngerea lui A. Țigănescu împotriva ordonanței procurorului A. Celac din 17.10.2014.

Afirmațiile inculpatului A.Țigănescu expuse în instanța de apel privind negarea totală a vinei, instanța de apel le-a apreciat ca o tendință de apărare pentru a evita răspunderea penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de apel a reiterat că instanța de fond cu respectarea prevederilor art. 61,75 Cod penal a ținut seama de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni; de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale, care în temeiul art. 16 alin.(5) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave, urmările prejudiciabile, motivul săvîrșirii infracțiunii, persoana inculpatului, care anterior a fost în conflict cu legea penală fiind condamnat (f.d.104-105 vol. I), atitudinea societății față de pedeapsa penală, ce urmează a-i fi stabilită inculpatului pentru faptele săvîrșite, corect stabilindu-i inculpatului A.Țigănescu pedeapsa cu închisoarea.

5. Decizia nominalizată este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1.inculpatul Țigănescu Alexandr, care fără a invoca nici un temei prevăzut la art. 427 Cod de procedură penală solicită casarea acesteia și rejudecarea cauzei cu micșorarea termenului de pedeapsă, deoarece a dat declarații fără avocat.

5.2. *avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Țigănescu Alexandr*, care invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În susținerea recursului recurentul invocă că:

- instanța de apel în motivarea deciziei sale s-a condus doar de apelul inculpatului Țigănescu Alexandr, lăsînd neatins apelul apărătorului și motivele invocate în el, despre ultimul doar formal se menționează la începutul și la sfîrșitul deciziei, fără a se regăsi careva argumente în defavoarea apelului apărătorului, și din care considerente acest apel a fost respins;

- procesul-verbal de autodenunțare din 29.07.2014 (f.d.25-26) a fost întocmit contrar prevederilor art.264 alin.(3) Cod de procedură penală, deoarece lui Țigănescu Alexandr nu a fost explicat "*dreptul de a nu spune nimic*", fapt confirmat prin lipsa semnăturii acestuia în proces-verbal menționat (f.d.25), în rubrica respectivă, deasemenea procesul-verbal de autodenunțare fiind înregistrat video, iar potrivit art.260 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală nu este clar de către cine a fost efectuată înregistrarea video, în situație cînd în imagine se văd doar două persoane - ofițerul de UP și Țigănescu Alexandr, o altă persoană nu a fost identificată cu includerea ei în procesul-verbal de autodenunțare;

- potrivit procesului-verbal de audiere a bănuitului (f.d.118-119) la fel a fost efectuată la 29.07.2014 tot între orele 11.05 - 11.40, dar deja „cu participarea avocatului”;

- procesul-verbal de autodenunțare și procesul-verbal de audiere a bănuitului, în condițiile în care nu au fost asigurate drepturile legitime ale actualului inculpat la apărare, par a fi dubioase și, respectiv, nu pot fi puse în baza învinuirii acestuia;

- urmează a fi reținută poziția inculpatului Țigănescu Alexandr care a menționat că a fost amenințat și înjosit de polițiști și că el a fost nevoit să ia vina asupra lui.

6. Procurorul pe marginea recursului ordinar declarat de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Țigănescu Alexandr a prezentat referință, prin care solicită respingerea acestuia, cu menținerea hotărîrii atacate, deoarece dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor administrate, pe care și pune accentul recurentul, nu constituie o eroare de drept și nu poate servi drept temei legal pentru a interveni instanța de recurs.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei Colegiul penal conchide că recursul avocatului este vădit neîntemeiat, iar recursul inculpatului nu îndeplinește cerințele de conținut și în vederea acestor statuări se expun următoarele considerente de fapt

și drept.

Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Țigănescu Alexandr.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului ordinar declarat de avocat în interesele inculpatului se conchide că recurentul invocă ca temei de drept pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală care prevede că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Deci, recurentul consideră că instanța de apel nu și-a argumentat corespunzător soluția sa privitor la condamnarea inculpatului în baza art. 27,145 alin.1) Cod penal încălcând astfel exigențele art. 6 din Convenția Europeană, adică dreptul la un proces echitabil al părții și pct. 6 alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Cu referire la cele invocate de recurent, reieșind din jurisprudența constantă a Curții Europene, Colegiul penal reiterează că motivarea hotărârii este un proces de analiza și sinteza a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de fond și cea de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 27,145 alin.1) Cod penal.

În continuare, în probarea alegațiilor invocate, recurentul a mai descris în conținutul recursului declarat un șir de probe, care în opinia dânsului nu au fost apreciate de instanțe la justa valoare, ceea ce, în consecință, a dus la condamnarea inculpatului.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de avocat în numele inculpatului, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

La fel, instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința atacată este legală și întemeiată, iar la adoptarea sentinței instanța de fond a dat o apreciere justă probelor administrate și corect a ajuns la concluzia expusă în **pct. 4** al prezentei decizii. Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs invocate de recurent privitor la chestiunea de apreciere a probelor, instanța de recurs amintește, că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel. Prin urmare, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea condamnării inculpatului Țigănescu în baza art.24,145 alin.(1) Cod penal.

Mai mult, în lumina jurisprudenței Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Colegiul penal pe această linie de considerente specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Cît privește motivul invocat de către avocatul recurent referitor la faptul că instanța de apel în motivarea deciziei sale s-a condus doar de apelul inculpatului Țigănescu Alexandr, lăsînd fără atenție apelul apărătorului și motivele invocate în

el Colegiul remarcă că, potrivit practicii CEDO, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Heile contra Finlandei*).

Totodată, Colegiul respinge și argumentul vis-a-vis de faptul că procesul-verbal de autodenunțare (f. d. 25-26) și procesul-verbal de audiere a bănuitului Țigănescu Alexandr (f.d.118-119) au fost întocmite cu încălcări de procedură, or conform procesului verbal de prezentare învinuitului și apărătorului Janu Anatolie a materialelor de urmărire penală (f.d.159), ultimii careva cereri și demersuri nu au invocat, iar potrivit art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, *încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.*

Mai mult ca atât, procesul-verbal de autodenunțare din 29.07.2014 (f.d.25-26) a fost întocmită în conformitate cu prevederilor art. 264 alin. (3) Cod de procedură penală, fiindu-i explicat "*dreptul de a nu spune nimic.....*", fiind semnat procesul menționat de către inculpat (f.d.26).

Cît privesc alegațiile avocatului referitor la faptul că, procesul-verbal de autodenunțare fiind înregistrat video nu este clar de către cine a fost efectuată înregistrarea video, Colegiul reține că acestea sunt declarative în cazul când recurentul singur indică de către cine a fost efectuată înregistrarea video, or potrivit procesului verbal de autodenunțare, acesta a fost întocmit și semnat de către ofițerul superior urmărire penală Andrei Tabarcea, unde este indicat și faptul că ultimul a efectuat și înregistrarea video cu ajutorul telefonului mobil de model „Nokia Lumia” (f.d.25-26).

Deasemenea, potrivit ordonanței de recunoaștere a obiectelor în calitate de corpuri delictive și anexate la cauza penală din 23.09.2014 întocmită și semnată de ofițerul superior de urmărire penală Andrei Tabarcea, a fost recunoscut drept corp delict purtătorul electronic de model „ CD-R”, cu capacitatea de 700 Mb, care conține înregistrarea video din 29.07.2014 a acțiunii procesuale autodenunțul cet. Țigănescu Alexandr, fiind împachetat într-un pachet și sigilat cu ștampila rotundă „ secretariat pentru pachete IP Bălți” (f.d.27)

Tot la acest capitol Colegiul reține că, art. 260 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală la care face referire avocatul recurent este impropriu la

întocmirea procesului verbal de autodenunțare deoarece, art. 264 alin. (2) Cod de procedură penală expres prevede că, *declarația de autodenunțare se face în scris sau oral. În cazul în care autodenunțarea se face oral, despre aceasta se întocmește un proces-verbal în condițiile art.263 alin.(5), cu înregistrarea audio sau video a declarației de autodenunțare*, iar potrivit art. 263 alin.(5) Cod de procedură penală *plângerea sau denunțul făcute oral se consemnează într-un proces-verbal semnat de persoana care declară plângere sau denunț și de persoana oficială a organului de urmărire penală*, cum și s-a procedat în cazul dat.

Colegiul nu va reține nici alegațiile recurentului referitor la faptul că procesul-verbal de autodenunțare și procesul-verbal de audiere a bănuțului par a fi dubioase în condițiile cînd au fost întocmite la aceeași dată și oră deoarece, toate acțiunile organului de urmărire penală efectuate la data menționată au fost efectuate între orele 10.00-12.00, inclusiv și procesul verbal de reținere a inculpatului din 29.07.2014 (f.d.215) care a fost început la ora 10.10 și finisat la 10.40, prin urmare fiind suficient timp de a fi întocmite toate aceste acte. Referitor la participarea apărătorului la efectuarea acestor acțiuni și anume la întocmirea procesul-verbal de autodenunțare și procesul-verbal de audiere a bănuțului, Colegiu reține că acestea sunt acțiuni diferite, care în primul caz nu necesită participarea apărătorului, acțiune dependentă de voința făptuitorului, pe cînd în cel de al doilea caz participarea apărătorului este imperativă instituit prin dreptul bănuțului în baza art. 64 alin.(2) pct.5) Cod de procedură penală.

Referitor la motivul invocat de către avocatul recurent că, urmează a fi reținută poziția inculpatului Țigănescu Alexandr care a menționat că a fost amenințat și înjosit de polițiști și că el a fost nevoit să ia vina asupra lui, Colegiul va fi solidar cu poziția instanțelor de fond, ultimele apreciind critic aceste argumentele deoarece, conform ordonanței procurorului din 17.10.2014 s-a dispus neînceperea urmăririi penale din lipsa în acțiunile colaboratorilor de poliție A.Bojii, I.Padurea și A.Tabarcea a elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 166/1, 327, 328 Cod penal, iar prin ordonanța procurorului mun.Bălți din 02.12.2014 a fost respinsă ca neîntemeiată plîngerea lui A.Țigănescu împotriva ordonanței procurorului A.Celac din 17.10.2014, mai mult ca atît acestea nu a fost contestare în ordinea art.313 Cod de procedură penală.

Față de cele ce preced, instanța de recurs reiterează că instanța de apel corect a dispus respingerea apelurilor declarate de avocat în interesele inculpatului și inculpat, apreciind argumentele expuse în textul cererilor de apel drept nefondate, din motiv că probele nominalizate în **pct.4.1** din prezenta decizie dovedesc faptul că inculpatul, a comis infracțiunea prevăzută de art. 27,145 alin.(1) Cod penal, acestea fiind administrate fără încălcări de procedură, iar instanțele inferioare au făcut o analiză completă și obiectivă a tuturor probelor administrate la toate fazele

procesului penal, stabilind corect vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate cu aplicare pedepsei acestuia în corespundere cu principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale prevăzute de art.7 Cod penal, scopului și criteriilor individualizării acesteia prevăzute de art.61,75 Cod penal.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept prevăzute în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință în recursul declarat de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Țigănescu Alexandr, deci, nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate.

Avînd în vedere considerentele expuse și raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin.(2) Cod de procedură penală Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Țigănescu Alexandr este inadmisibil.

Referitor la recursul declarat de către inculpatul Țigănescu Alexandr.

Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.*

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală, indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea comisă de instanță.

În primul rînd, dreptul de a folosi calea de atac a recursului este o prerogativă acordată persoanelor indicate în art. 421 Cod de procedură penală. Manifestarea de voință prin care se exercită dreptul de recurs are loc printr-o cerere de recurs, care sub aspect formal trebuie să întrunească anumite condiții legale.

Actul de sesizare a instanței de recurs este cererea de recurs motivată, care potrivit dispozițiilor art. 430 Cod de procedură penală trebuie să conțină:

- denumirea instanței la care se depune recursul;
- numele și prenumele recurentului, calitatea procesuală sau mențiunea cu privire la persoana ale cărei interese le reprezintă și adresa ei;
- denumirea instanței care a pronunțat sentința, data pronunțării sentinței, numele și prenumele inculpatului în privința căruia se atacă hotărîrea

judecătorească, fapta constatată și dispozitivul sentinței, indicarea persoanei care a declarat apel și motivele invocate în apel;

- denumirea instanței care a adoptat decizia în apel, data pronunțării deciziei de apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului;

- conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 CPP invocate în recurs și esența problemei de drept de importanță generală abordată în cauza dată;

- formularea propunerilor privind hotărîrea solicitată. Deși formularea acestor propuneri este obligatorie pentru recurent, ele nu influențează hotărîrea Curții Supreme de Justiție;

- data declarării recursului și semnătura recurentului.

Din cele relatate mai sus, Colegul reține că inculpatul - recurent la întocmirea recursului nu a îndeplinit dispozițiile prevăzute la art.430 Cod penal.

În al doilea rînd, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, inculpatul nu invocă nici un temei din cele prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, nu argumentează ilegalitatea deciziei din punct de vedere al erorii de drept comise la judecarea cauzei, fiind o interpretare generală de apreciere a probelor de către recurenți.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

În speță, inculpatul la întocmirea recursului nu a îndeplinit dispozițiile prevăzute la art.430 Cod penal, și nu a indicat temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și esența problemei de drept de importanță generală abordată în cauza dată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursurile cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucît potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.*

Conform art. 432 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs

examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de către inculpatul Țigănescu Alexandr și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui Țigănescu Alexandr, deoarece recursul avocatului este vădit neîntemeiat, iar recursul inculpatului nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 11 noiembrie 2015.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun